

Чавдаръ Дойчину думаше:
 „Дойчине, младъ байрактарю!
 Сега ми хаберъ дофтаса
 Отъ голѣма града Софиѣ,
 Отъ софийски тѣ аяне,
 Аяне и базиргене:
 „Дѣ да не Чавдаръ, да доде,
 Софийска паша да стане“.
 Събори Чавдаръ, събори
 До триста бѣли чадѣри.
 Лалю Чавдару думаше:
 „Вуйчѣ-ле, вуйчѣ Чавдаре!
 Іа сѣди, вуйчѣ, не ходи:
 Турци сѣ хитри, разумни,
 Съ уста ште на излъжѣтъ,
 Съ очи ште на изловѣтъ“.
 Чавдаръ Лалю не послушѣ,
 Ами станѣ, та отиде
 Въ голѣма града Софиѣ.
 Лалю Чавдару думаше:
 „Вуйчѣ-ле, вуйчѣ Чавдаре!
 Момци-тѣ ни сѣ шесъ стотинѣ
 По триста да ги раздѣлимъ:
 Ти зѣми, вуйчѣ, триста-та,
 И азъ да зѣмѣ триста-та.“
 Чавдаръ си момци раздѣли.
 Зелъ Чавдаръ най-юнаци-тѣ,
 А на Лалю останѣхъ
 Измета и най-слаби-тѣ.
 И станѣ Чавдаръ, отиде
 Въ голѣма града Софиѣ,
 А Лалю въ горѣ останѣ.
 Аяне Чавдаръ срѣшнѣхъ
 Съ млади-тѣ му юнаци;
 Като въ града влѣзѣхъ,
 Аяне Чавдару думаше:
 „Чавдаре, млада войводо!
 Іа речи на твой-тѣ момци
 Да си силаха скриѣтъ,
 Че штемъ прѣзъ града да минемъ,
 Та има булки непразни
 И има моми страшливи, —
 Въ голѣмъ грѣхъ ште влѣземе;
 Че штемъ, Чавдаре, да идемъ
 На пашѣви-тѣ конаци,

Три дни ште зефетъ да сторимъ.“
 Като въ конаци влѣзли,
 Три дни сѣ ѣли и пили,
 Не могли да ги упоиѣтъ.
 Аянинѣ граждане дума:
 „Граждане и безиргене!
 Какво да сторѣ, да правѣ,
 Да си Чавдара упоиѣ,
 Чавдара и момци-тѣ му?“
 Граждане аяну думашъ:
 „И туй ли да тѣ научимъ?
 Давай имъ вино съ ракиѣ,
 Да си Чавдара упоишъ,
 Чавдара и момци-тѣ му“.
 Давахъ имъ вино, ракиѣ,
 Та си Чавдаръ упоиѣхъ,
 Чавдара и момци-тѣ му,
 Упои та ги извѣрза:
 Сѣкиму синджиръ на шиѣ;
 Чавдару, младѣ войводѣ,
 Два му синджира на шиѣ
 И билекчи на рѣцѣ-тѣ,
 И тумрукъ на крака-та.
 Кога сѣ Чавдаръ събуди,
 Първо него си погледнѣ,
 Че ми не вѣрзанъ, обкованъ,
 И си аяну продума:
 „Блазѣ ти, холамъ, аяне!
 Това ли ти не вѣрность-та,
 Холамъ и юначество-то?
 Сега тѣ, аяне, молиѣ,
 Да мѣ, аяне, изведешъ
 На високѣ-тѣ джамииѣ,
 Деснѣ ми рѣкѣ отвѣржи,
 Съ мѣдна рога да потрубиѣ,
 Да чюешъ, какъ юнакъ труби“.
 Аяне Чавдара послушѣ,
 Та го на джамииѣ изведе,
 Деснѣ му рѣкѣ отвѣрза,
 Мѣдна рога да потруби.
 Като ми Чавдаръ потрубилъ,
 Лалю си зачю труби-тѣ
 И на дружинѣ думаше:
 „Дружина вѣрна, сговорна!
 Стигайте си царвули-тѣ,